

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீரமணாய
50. இரங்கற் பத்து
(ஆசிரியவிருத்தம்)
*பண்: தக்கேசி (காம்போதி)
திருச்சிற்றம்பலம்

* ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை—என்னும் தேவாரப் பண்; திருவாசகம் செத்திலாப் பத்தைத் தழுவியது.

Devaram

திருக்கச்சி ஏகம்பம் (Sundarar)

ஆலந் தானுகந் தழுதுசெய் தானை
ஆதி யையாம ரர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வார்குழ லாள்உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே

சுவாமிகள் , திருவொற்றியூரில் சங்கிலியார் பொருட்டுச் செய்த சூளுறவைப் பிழைத்துத் திருவாரூருக்குச் செல்லப் புறப் பட்டுத் திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்தபொழுது மறைந்த கண்களைத் தரவேண்டிப் பல தலங்களிலும் வணங்கிப் பாடி , திருவெண்பாக்கத்தில் ஊன்றுகோலைப் பெற்றுத் திருவாலங் காடு திருவூறல்களைத் தொழுது காஞ்சிபுரத்தை அடைந்து , காமக்கோட்டத்தில் அறம்புரக்கும் அம்மையை வணங்கித் திரு வேகம்பத்தை அடைந்து , `கச்சி ஏகம்பனே , கடையானேன் பிழை பொறுத்துக் கண்ணளித் தருளாய் ` என்று வேண்டிப் பெருமான் , இடக்கண் கொடுக்கப்பெற்று மகிழ்ந்து பாடியருளியது இத் திருப் பதிகம்
குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் , தமக்குக் கண் அளித்த இறைவரது திரு வருளை வியந்து அருளிச்செய்தது .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-செத்திலாப்பத்து (Manikavasagar)

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்தமு தூறும்
புதும லர்க்கழ லிணையடி பிரிந்துங்
கையனேன் இன்னுஞ் செத்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந் துள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்த னேஅயன் மாற்கறி யொண்ணாச்
செய்யமே னியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெ ருந்துறை மேவிய சிவனே.

அளவறுக் கொணாமை

இறைவனது பிரிவாற்றாமையால் அடிகள் தாம் இறந்து படாதிருந்த தன்மையை நினைந்து இரங்கிக் கூறும் பகுதியாதலின், இது, 'செத்திலாப்பத்து' எனப்பட்டது. இது, சொல்லொடு பொருட்கு உள்ள ஒற்றுமை பற்றி, செத்திலாமையாகிய பொருளைச் சொன்மேல் ஏற்றி, 'செத்திலாப் பத்து' என்றவாறு, ``ஆண்மை திரிந்த பெயர்நிலைக் கிளவியும்`` (தொல் - சொல். 4) என்றாற்போல. எனவே, 'செத்திலா மையைக் கூறும் பத்துப் பாடல்களின் தொகுதி' என்பது இதன் பொரு ளாயிற்று. இனி வருகின்ற பத்துக்களுள் ஏற்பனவற்றிற்கும் இம் முறை கொள்க. உடம்பொடு நின்றவிடத்தும் அடிகள் சிவானந்தத்தையே அநுபவித்திருப்பினும், அது, கருவி கரணங்களால் அளவுபட்டு நின்றல்பற்றி, அங்ஙனம் அளவுபடாத பேரின்ப அநுபவ வேட்கையே இப்பகுதியின் உள்ளீடு என்னும் கருத்தால், இதற்கு, ``சிவானந்தம் அளவறுக்கொணாமை`` எனக் குறிப்புரைத்தனர் முன்னோர். இது, 'திருப்பெருந்துறையில் அருளியது' என்பதே, பதிப்புக்களில் காணப் படுவது. இப்பகுதி முழுதும் இடையிடையே சில சீர்கள் வேறுபட வந்த எண்சீரடி விருத்தத்தால் ஆயது.

Ramana Sannidhi Murai

478. வீங்கு வண்புகழ் வேங்கட ரமண
வீற னாமலை மேவிய சிவனே
ஓங்கும் உம்பர்க்கும் உம்பரா யவரும்
உவமை அற்றநின் உறுகழல் போற்றிப்
பாங்கு நிற்கஇப் பதகனை யாண்டாய்
பரமனே உனைப் பாவியேன் நீங்கி
ஏங்கும் ஏக்கமாம் இருந்தழல் அவிப்பாய்
எல்லை யில்லதோர் இன்பமாக் கடலே. 1
479. காவ லாபொலங் கழலினை கருதிக்
கடைக்க னோக்கமேற் காதலாய் வாநோர்
ஏவல் ஏற்றுநின் இருமருங்கு இருப்ப
எளிய நேற்குநின் இன்னருள் சுரந்தாய்
ஆவலாய்எனை அமரரும் காண
அடிக்கணை புகுந்து அடங்குறப் பணியாய்
தேவதேவ சிகாமணி ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 2
480. நாடி வந்துஎனை நயந்துகொண்டு ஆண்ட
நாய காஉனை நான்மறந்து அந்தோ
வாடி நேன்எரி வாய்ப்படு மென்பூ
வல்லி போலமா மாயையா லெறியுண்டு
ஆடி போல்குழன்று அலமர லானேன்
அருளு வாய்கன யோகிக ளாலும்
தேடி எய்தரும் திரவிய ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 3
481. நேம மற்றவிந் நீசனை ஆண்ட
நேய நேஉனது அருள்வழி நில்லாது
ஓம மற்றுநான் ஏங்கினேன் கண்டாய்
இறைவ னேயுனது அருள்வழி இருத்தாய்
காம வெஞ்சின மயக்குகள் காலால்
கழன்ற வெள்ளிடைக் கருத்துமேல் ஆடும்
சேம வார்கழல் சேவடி ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 4
482. உலக மாயையில் ஓடியெவ் வாநோ
உழுவ லன்புடை உன்கழல் நீங்கிக்
கலக வாழ்வெனும் களரிடை ஆழம்
காற்பட் டேனைஉன் கைகொடுத்து ஆள்வாய்
மலகி யென்மனம் மத்துறு தயிராய்
மடிந்து மாய்வது மாண்புஅல வாநோர்

திலக மாய்ஒளிர் திப்பிய ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 5

483. கஞ்ச மாமலர்க் கழலடிக் கண்ணே
கலந்து வைகவுங் கடவனோ நாயேன்
வஞ்ச மாமயல் வாழ்வையே நம்பி
மன்ன நின்னருள் வழக்கினை மறந்து
நஞ்சம் உண்டவர் நல்லுயிர் போல
நடுந டுங்கிநான் நைந்திடு கின்றேன்
செஞ்செ வேளனைத் தேற்றிய ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 6

484. பித்த னேனது பிழைபொறுத்து ஆண்டாய்
பேய னேன்அது பேணுதல் இன்றி
மத்த மேற்கொடு மாயமாம் உலகில்
மறித்து மேதடு மாறினேன் அந்தோ
அத்தனே அழுது அரற்றுகின் றேன்நான்
அஞ்சல் என்றெனை அடைந்திடாய் அறிஞர்
சித்த மீதுஒளிர் சின்மய ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 7

485. பற்று இலாதநின் பற்றினை ஒழிந்த
பற்று அனைத்தையும் பற்றிநின் றேனைப்
பற்றி நின்றஅப் பற்றுகள் ஒழியப்
பற்று இலாத நின்பற்றினை அளித்தாய்
பற்று மற்றது பரியினும் என்னைப்
பற்று அருதுநீ பற்றுஉறப் பற்றாய்
தெற்ற வந்தெனைத் தேற்றிய ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 8

486. தங்கக் கையெனத் தரணியோர் போற்றும்
தற்பரா அடி சார்ந்த நாயேனை
மங்கவிட்டுநீ மகிழ்தலும் அழகோ
மாரி மாறினும் மாறிடா வள்ளால்
எங்கள் ஈசனே ஏற்றவர் சிந்தை
எனு(ம்) மதக்களிற்று யானையை மாய்க்கும்
சிங்க நோக்குடைத் தேசிக ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 9

487. வான்க லந்தொளிர் மதிகதிர் பூதம்
மற்று நல்லிய மானனு மாகத்
தான்க லந்தொளிர் தத்துவப் பொருளே
தற்ப ராதிருத் தாள்நிழல் நல்காய்
யான்க லந்தஎன் விதயதா மரைமேல்
தான்க லந்து அடியேனது சிந்தைத்
தேன் கயக்கத் தித்திக்கின்ற ரமண
திருவ னாமலை சேர்ந்துஒளிர் தேவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

நேமம்-நியமம். நீசன்-இழிந்தவன். ஏமம்-பாதுகாப்பு.